

پیام امارات به اسرائیل: عادی سازی در مخاطره است

به قلم هیثم حسنین (/fa/experts/hythm-hsnyn/), دنی سیتربنویچ (/fa/experts/dny-sytrynwwych/)

۲۲ ژوئیه ۲۰۲۰

همچنین دست یافتنی به

(English (/policy-analysis/normalization-stake-emirati-message-israelis
العربية (/ar/policy-analysis/alttby-ly-almhk-alsalt-alamaratyt-aly-alasraylyyn/))

درباره نویسنده

هیثم حسنین (/fa/experts/hythm-hsnyn/)

هیثم حسنین، هموند گلیر در دوره ۲۰۱۶-۲۰۱۷ در انستیتو واشنگتن بوده است

دنی سیتربنویچ (/fa/experts/dny-sytrynwwych/)

تحلیل کوتاه

در چند سال گذشته همکاری اقتصادی و امنیتی بی سابقه‌ای میان اسرائیل و امارات متحده عربی با توجه به تهدید مشترک از سوی ایران شروع شده و افزایش یافته است. اما آنچه در معرض خطر است نمایندگی دیپلماتیک اسرائیل در ابوظبی مستقر در آژانس انرژی‌های تجدیدپذیر به همراه یک دفتر بازرگانی غیررسمی در دبی است.

همین ماه می گذشته هواپیمایی اتحاد اولین پرواز مستقیم تجاری خود را از ابوظبی به تل‌آویو انجام داد تا به فلسطینیان آسیب‌دیده از ویروس کرونا کمک برساند. هدف پرواز هرچه باشد این امر معرف نوع عادی‌سازی محتمل در حرکت به سوی آینده است. اگر اسرائیل چیزهای بیشتری بخواهد مصالحه با امارات یک سرمایه‌گذاری بلندمدت است که اسرائیل باید آن را لحاظ کند. حتی اگر آن را به‌تمامی هم نپذیرد.

اماراتی‌ها همچنان هرگونه حرکت به سوی راه‌حل تک‌کشوری حتی نمادین را تهدیدی جدی برای امنیت ملی امارات و معضلی در تلاش‌های خود برای دستیابی به صلح منطقه‌ای می‌دانند که دو دهه گذشته را صرف گسترش تدریجی آن کرده‌اند. آنها کشور واحد (اسرائیلی-فلسطینی) را بسیار ناپایدار و پر از درگیری و غلبه پروپاگاندا می‌بینند که فرصت بی‌نظیری در اختیار بازیگران نابکار ایرانی در لبنان غزه و سایر نقاط منطقه می‌گذارد.

به همین ترتیب امارات متحده عربی در هشدارهای خود به اسرائیلی‌ها در مورد عواقب الحاق به نحو بی‌سابقه‌ای علنی عمل کرده است.

در ۱۳ ژوئن یوسف العتیبه سفیر پرنفوذ امارات در ایالات متحده با انتشار مقاله‌ای به زبان عبری در روزنامه ملی اسرائیل یعنی «یدیعوت آهارونوت» خبرساز شد. در این مقاله وی مستقیماً با افکار عمومی اسرائیل در مورد الحاق و پیامدهای آن در به خطر انداختن روابط با جهان عرب سخن گفت. اقدامی جسورانه‌تر از آنچه سفیران اردن یا مصر مستقر در تل‌آویو می‌توانند انجام دهند.

به دنبال این مقاله بیانیه‌ای به زبان عبری از خانم هند العتیبه از مدیران وزارت خارجه صادر شد که از مردم اسرائیل خواسته بود در مورد

برنامه‌های الحاق خود تجدیدنظر کنند^۱ دو هفته بعد او در توییتی خبر داد که: «دو شرکت خصوصی در امارات متحده عربی با دو شرکت در اسرائیل توافق‌نامه‌ای برای توسعه فناوری تحقیق برای مبارزه با کووید-۱۹ امضا می‌کنند» - نشانه روشنی از عادی‌سازی روابط میان دو کشور^۲ علاوه بر این انور قرقاش وزیر امور خارجه عالی‌رتبه‌ترین مقام عرب بود که ماه گذشته در کنفرانس سالانه کمیته یهودیان آمریکا سخنرانی کرد^۳ او در این کنفرانس آشکارا در مورد پتانسیل صلح با اسرائیل صحبت کرد^۴

این اظهارنظرهای عمومی بازتابی از روند جاری است: کارمندان دولت امارات حتی قبل از اینکه موضوع الحاق به یک مسئله فوری تبدیل شود در ارتباط با اسرائیل و جهان یهود در رسانه‌های اجتماعی بی‌پروا اظهارنظر کرده‌اند^۵ سپتامبر گذشته عبدالله بن زاید وزیر امور خارجه و همکاری‌های بین‌المللی در آغاز سال نو یهودی توثیق کرد: «شاننا تووا» (سال نو به نیکی) و ژانویه امسال هم به زبان عربی در مورد هولوکاست توثیقی نوشت^۶

اکنون که طرح الحاق در دستورکار سیاست‌گذاران اسرائیلی است اماراتی‌ها در بالاترین سطوح به ارسال سیگنال‌هایی با رویکرد هویج و چماق در برابر آن مشغول هستند^۷ آنها از یک سو از عادی‌سازی بیشتر سخن می‌گویند و همزمان تأکید می‌کنند در صورت عملی شدن طرح الحاق از عادی‌سازی خبری نخواهد بود^۸

قابل توجه است که آنها مستقیماً استدلال بنیامین نتانیاها و متحدان راستگرای او را در داخل اسرائیل رد می‌کنند مبنی بر این‌که الحاق از طرف بسیاری از دولت‌های عرب پذیرفته می‌شود یا این دولت‌ها دیگر خیلی به حقوق فلسطینیان اهمیت نمی‌دهند^۹

به نظر می‌رسد محرک این اقدامات نیز این دیدگاه است که دو کشور عربی که بیشتر درگیر روابط با اسرائیل هستند - یعنی مصر و اردن - دیگر نمی‌توانند به نحوی موثر روابط با اسرائیل را مدیریت کنند^{۱۰} توجیه دیگر این اقدامات علی‌رغم هزینه بالقوه سیاسی عظیم آن در منطقه این است که الحاق به‌ویژه برای اردن تهدید مستقیم خواهد بود یعنی کشوری که پادشاه آن متحد بسیار وفادار امارات است^{۱۱}

درواقع اماراتی‌ها الحاق را تهدیدی برای توازن قدرت منطقه‌ای می‌دانند^{۱۲} الحاق فضای تنفسی برای ایران و گروه‌های نیابتی آن فراهم می‌کند در حالی که قدرت نرمی برای ترکیه فراهم می‌سازد اردوغان خود را به عنوان مدافع بیت‌المقدس (اورشلیم) معرفی می‌کند^{۱۳} پیام‌های اخیر ترکیه به زبان عربی در مورد تبدیل اباصوفیه به مسجد تأکید می‌کند که این بخشی از «بازگرداندن آزادی» به مسجد الاقصی در اورشلیم است^{۱۴}

به همین ترتیب گروه‌های رادیکالی که مخالف صلح با اسرائیل هستند در سرتاسر خاورمیانه بهانه جدیدی برای جذب نیرو خواهند داشت و این موضوع اقدامات قابل توجه اماراتی‌ها برای مبارزه با افراط‌گرایی را نقش بر آب می‌کند^{۱۵} اگر فشار برای الحاق ادامه پیدا کند حتی متحدان اماراتی مانند عربستان سعودی هم ممکن است از مسیر عادی‌سازی فعلی خود خارج شوند^{۱۶}

با این حال گرچه استدلالی که در پس محاسبات سیاسی مقامات امارات در اظهارات اخیرشان وجود دارد روشن است اما ممکن است اماراتی‌ها مخاطبان مورد نظر خود را پذیرا نیابند^{۱۷} در اسرائیل سیاستمداران جناح راست و فعالان حامی الحاق این سوال را مطرح کرده‌اند که چرا طرح الحاق - که با طرح صلح ترامپ شروع شد - باید متفاوت از طرح‌های دیگری باشد مثل به رسمیت شناختن اورشلیم به عنوان پایتخت اسرائیل از طرف آمریکا یا تصدیق حاکمیت اسرائیل بر بلندی‌های جولان^{۱۸} در نهایت در هر دو مورد امارات واکنشی نشان نداد^{۱۹} با این وجود برای اماراتی‌ها تفاوت مهمی میان تأیید یک واقعیت موجود و تغییر قلمرو جدید وجود دارد تغییری که آینده یک کشور فلسطینی را تهدید می‌کند^{۲۰}

حامیان الحاق در اسرائیل نیز به احتمال زیاد بیشتر از اسرائیلی‌های چپ‌گرا به وعده اماراتی‌ها برای عادی‌سازی عمیق‌تر در صورت نهایی نشدن الحاق تردید دارند^{۲۱} مفسران راستگرا در اسرائیل غالباً به روش‌هایی اشاره دارند که بر اساس آنها معاهدات صلح با مصر و اردن نتوانسته عادی‌سازی بیشتری به ارمغان آورد^{۲۲} مواضع دولت اسرائیل هم که با مواضع حزب لیکود در مورد عادی‌سازی کنترل می‌شود ناشی از جنگ‌هایی است که علیه اعراب صورت گرفته و خصومتی که با دولت اسرائیل پس از شکل‌گیری در سال ۱۹۴۸ ایجاد شده است^{۲۳}

در حال حاضر در میان اسرائیلی‌ها اتفاق نظر وجود دارد که می‌توان برای عادی‌سازی نامحدود روابط با امارات متحده عربی از مسئله ایران بهره‌برداری کرد اما این درست نیست^{۲۴} باید ارکان دیگری در این رابطه ایجاد شود تا اگر امور در جهت مثبتی برای ایران حرکت کرد از هرگونه تغییر سیاست امارات در قبال اسرائیل جلوگیری شود^{۲۵} یکی از راه‌های تسریع در این امر برای توسعه سایر ارکان در جهت استفاده از جریان موجود و منافع مشترک امنیتی با امارات نشان دادن پیشرفت‌هایی در حوزه فلسطینی است^{۲۶} این کار اگر حتی به معنای بازگشت به میز مذاکره با فلسطینی‌ها نباشد با متوقف کردن برنامه‌های الحاق آغاز می‌شود^{۲۷} تاریخ به ما می‌گوید که روابط اسرائیل و خلیج به دلیل مسئله فلسطینیان می‌تواند به طور غیرمنتظره وارونه شود همانطور که در دهه ۹۰ پس از پیمان اسلو اتفاق افتاد^{۲۸}

BRIEF ANALYSIS

Iran Takes Next Steps on Rocket Technology

أغسطس ٢٠٢٢ | ١١

Farzin Nadimi

[\(/policy-analysis/iran-takes-next-steps-rocket-technology\)](#)

BRIEF ANALYSIS

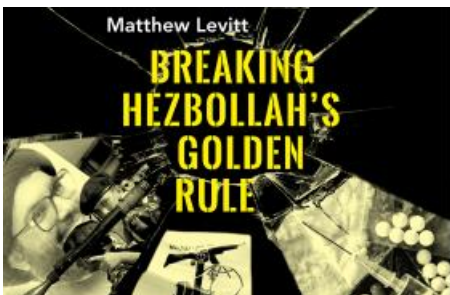
Saudi Arabia Adjusts Its History, Diminishing the Role of Wahhabism

أغسطس ٢٠٢٢ | ١١

Simon Henderson

[\(/policy-analysis/saudi-arabia-adjusts-its-history-diminishing-role-wahhabism\)](#)

ARTICLES & TESTIMONY

Podcast: Breaking Hezbollah's Golden Rule

أغسطس ٢٠٢٢ | ٩

Matthew Levitt

[\(/policy-analysis/podcast-breaking-hezbollahs-golden-rule\)](#)